

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

36. Quomodo Episcopi in consecratione debeant imponere manus super
caput ordinandi, & proferre verba, Accipe Spiritum sanctum, &c. Quod
idem erit dicendum pro junctione materiae, & formae aliorum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

quod hodie consecratio; quequid antiqua dispo-
nent de Metropolitano, & Comprovincialibus Epif-
copis in cap. fin. distinct. 61. cap. 1. dist. 75. cap. si Archie-
piscopus, & cap. Nec Episcopus de temp. Ord. & alibi
frequenter, non fit nisi de mandato Summi Pontificis.
Sicut enim referuauit sibi Cathedralium prouisionem,
sic etiam ab eius libito pendere uoluit facultatem
consecrandi, cum non deceat inferiores se inge-
rere in iis in quibus ipse manum apposuit, cap. cum in
distribuentis de tempore Ord. Abbas per illum in
cap. Memimus, not. 3. de accus. Augustinus V. consecr.
pr. §. 2. Et apparet ex dictis rubr. Pontificalis, atque
ex obseruantia Romanæ Curie secundum quam Pro-
moti ibidem consecrantur, vel commissionem obti-
nent ad partes. Nullus itaque potest hoc munere fun-
gi, sine speciali mandato Papæ. Vnde primarius Con-
secrator requisitus à secundo, qui antiquior est ex as-
sistentibus, de consecrando interrogat, *habetis man-
datum?* & in Curia quidem, in qua Eminentissimi
Cardinales solent hanc exercere functionem, datur ei
facultas uixæ uocis oraculo; reliquis uero Prælati-
tam in Curia, quam extra conceditur per literas Apo-
stolicas, quæ legendæ sunt in principio, iuxta formam
ab ipso Pontificali præscriptam, alioquin non præsta-
retur fides, quoniam oraculum uixæ uocis Cardinali-
bus communicari solet. Itaque interueniente huius-
modi Papæ delegatione non est opus requirere alium
Archiepiscopi assensum; quamuis enim secundum ius
commune, non deberet suffraganeus ordinari, nisi per
Metropolitanum, ut de ipsius assensu cap. si Archie-
piscopus, cap. si Episcopus de temp. Ordinat. & alibi fre-
quenter attamen iura illa procedunt secundum tem-
pora, in quibus Electiones per capitula, & confirma-
tiones à Metropolitanis fiebant, & ideo electione
sublata, ut dictum est, censentur antiquata iura etiam
in hac parte abrogata signanter propter manus Papæ
appositionem. Ideo hodie Episcopi Comprovincia-
les non sunt conuocandi pro consecratione suffragane-
i; & cessat actio iniuriarum propter omisam con-
uocationem alicuius Episcopi Comprovincialis,
etiam si ageretur de Metropolitanis consecratione, quæ
omnia valde notanda sunt. Concedo tamen, quod
quando consecratio fit extra Curiam, deleganda qui-
dem esset Metropolitanis.

RESOL. XXXVI.

*Quomodo Episcopi in Consecratione debeant imponere
manus super caput ordinandi, & proferre uerba. Ac-
cipe Spiritum Sanctum, &c.*

*Quod idem erit dicendum pro iunctione materiae, & for-
mæ aliorum Sacramentorum. Ex part. 12. tract. 1.
Ref. 6.*

§. 1. **R**esolutio huius questionis pendet ex illa ge-
nerali omnium Sacramentorum, quomodo
debeat forma cum materia concurrere.

Prima opinio requirit physicam coniunctionem ma-
teria cum forma, saltem partialem, ita ut aliqua pars
formæ simul coexistat cum aliqua parte materiae, scilicet
ablutionis, vel uctionis: quare si post finitam
ablutionem, vel uctionem incipiat forma proferri,
vel è contra post totam formam prolatam incipiat
ablutio, vel uctio, non erit validum Sacramentum.
Ita docent Scotus in 4. dist. 6. q. 3. Gabriel in 4. dist. 6.
q. 1. art. 2. concl. 8. Maior dist. 2. q. 2. argum. 4. Nauartus
cap. 2. n. 7. Tolerus lib. 2. cap. 19. num. 1. Zambranus
de articulo mortis, cap. 1. dub. 2. n. 5. Faucet Richardus
in 4. dist. 3. art. 4. q. 2. Syluest. V. Baptismus §. quæst. 2.
num. 3. dum aiunt ad Baptismi ualorem sufficere, si

prolatio uerborum incipiat antequam ablutio finiatur,
aut è contra. Fauet Catechismus Romanus ti-
tulo de Baptismo, dum monet nec ante, nec post
ablutionem, sed simul cum illa proferendam esse
formam.

2. Sed ego olim contrariæ sententiæ adhesi, quæ
docet validum fieri Sacramentum si post finitam
ablutionem, vel uctionem proferatur forma, vel
paulo post prolatam formam incipiat ablutio, vel
uctio. Sic traditur Sotus in 4. dist. 3. q. 2. art. 8. Petrus
Ledesma tom. 1. sum. tract. de Baptismo. cap. 1. in fin.
Henriquez lib. 4. cap. 9. n. 10. & lib. 2. cap. 9. n. 1. Suarez
tom. 3. disp. 2. sect. 2. Valquez 3. part. disp. 1. 48. num. 5. 4.
Valentia tom. 4. disp. 4. quæst. 1. punct. 4. Coninch 9. 4.
n. 40. Sà V. Baptismus, q. 4. Vega ibi casu 23. Layman
lib. 5. tract. 2. cap. 7. num. 5. Bonacina disp. 2. quæst. 2.
punct. 1. n. 23. & punct. 2. n. 2. dicens esse commune
Doctorem. Probat, quia cum Sacramentum non
sit compositum physicum, sed morale, non requirit
physicam coniunctionem partium, sed solam mora-
lem, at moraliter uerum censetur loqui, qui dicit
*Ego comedo panem istum, osculor istam Crucem, laues
manus, &c.* vel immediatè per actionem præstitam,
vel mox illam præstiturus: ergo similiter in forma Sa-
cramenti.

3. Itaque pro praxi (ut dixit Præpositus in 2. p. q. On-
de Sacram. Ordinis dub. 10. n. 79.) curent Episcopi, ut
moraliter simul, ut non fit morale temporis inter-
uallum, manus imponant, ac proferant uerba formæ:
Accipe Spiritum Sanctum, &c.

RESOL. XXXVII.

*Quæ intentio sufficiat in Episcopo, ut Consecratio su-
per illa?*

*Idem est de aliis Ministris aliorum Sacramentorum.
Ex p. 12. tr. 1. Ref. 37.*

§. 1. **Q**uestio potest moueri de quocumque mini-
stro Ordinis, uel aliorum Sacramentorum:
Et nouissimè Pater Palqualigus in sua sacra Doctrina
tom. 1. disp. 72. sect. 4. num. 16. docet sufficere inten-
tionem, quæ moueat Ministrum ad proferenda uer-
ba supra determinatam materiam, quam adhibeat si-
mul cum ritu Ecclesiæ, & in hoc saluati intentionem
faciendi, quod facit Ecclesia, ita ut stante tali
intentione, etiam si adesset intentio Ministrum non con-
ficiendi Sacramentum adhuc conficeret ita ille, qui
ex Catherino plura adducit fundamenta pro hac
bilenda sententia. Et poterat pro sua sententia addu-
cere Salmeronium, & Columbium, sed ut uerum fer-
rear pace uiri docti non debeat sententiam Catherini-
iam tumultatam cum Gallo Scribonio iterum nostris
temporibus ad vitam reuocare: nam in hoc Catheri-
num adherere Luthero, & Caluino tradit Hurtadus
de Sacram. in genere difficult. 4. quamuis se subiciat
Apostolicæ Sedi. Et ideo hanc sententiam uariis len-
sibus iniustam inuenies à Doctoribus in parte 10. à
me adductis, quibus nunc addo Bernal de Sacram.
sect. 2. §. 3. num. 55. ubi inuehitur contra ipsam saltem
tanquam falsam, ut facit etiam Martinon. de Sacram.
tom. 1. disput. 22. sect. 3. num. 28. Sed actius ex Valquez
Franciscus de Lugo de Sacram. lib. 1. cap. 2. quæst. 4.
n. 72. putat sententiam Catherini continere errorem
in fide: Et noster Pater Quartus in Rubricas Missalis
p. 3. tit. 7. dub. 4. citans Valquez, Coninch, & Car-
dinalem Lugo docet sententiam Catherini non posse
defendi sine errore in fide, & Dicastillus de Sacramen-
tis tom. 1. tract. 1. disput. 3. dub. 5. numero 47. putat
hanc sententiam post Tridentinum, & Florentinum

Sup. doctri-
na contenta
in hoc &
seq. § in to. 1.
tr. 1. Ref. 5. &
62. & in to.
2. tr. 5. Ref.
16. & in to.
7. tr. 2. ex
Ref. uic re-
citatiue in
§ Nec ualet,
& § Respon-
deo non
esse.